

bus nonnullis breviter prolatis stabilire conatus sum. Ad quas cum respondeat in posteriori editione Thesauri Critici, inque re non satis perspicua conjecturas suas se proferre haut inficietur; ego vero habeam adhuc quædam dicere de Lotichio, res hæc idonea visa est de qua modo singulari dissertatione pluribus quæramus.

§. II. Meretur sane id virtus

Lotichii *vatis*, cui si data vita fuisset,

Vidissent similem tempora nulla virum,

Steph. Feirabent de Feirabetho Helm. 1696. pag. 262.

Ut vere canit Stephanus Feirabent Juris consultus, cujus opus Polyhistoricon poeticum de Quiete omnibus rebus pergrata resuscitatum est auspiciis Sereniss. Principis ac Domini Dn. RUDOLPHI AVGUSTI, Brunsvicens. ac Luneb. Ducis, qui seculi nostri & Augustus & Mæcenas illo æque ac aliis libris suis auspiciis publicatis ante aliquot annos me coram clementissime locupletavit. Non secus de Lotichio judicavit Daniel Heisius, poetarum Belgicorum sui temporis præstantissimus. Nam libri secundi elegia octava ad Frid. Taubmannum ita canit:

Heins. pag. 169.

Hoc nullum majus gens tua nomen habet.

Non negat hoc Naso lateri cui proximus hæret &c.

Eadem fuit sententia Martini Opitii à Beberfeld,